

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia rozporządzenia (UE) 2021/2015 oraz zasady proporcjonalności

— Osiągnięcie celów zamierzonych za pomocą spornych środków środowiskowych i klimatycznych nie jest w żaden sposób uzależnione od wykorzystania osadów organicznych w rolnictwie ani przez nie zagrożone. To użycie jest całkowicie nieistotne dla osiągnięcia celów ochrony środowiska i poprawy praktyk rolniczych, tak że poniesiona przez skarżących niekorzyść w porównaniu do rzekomo chronionego dobra jest nie tylko nieuzasadniona, ale także nadmierna i nieproporcjonalna.

6. Zarzut szósty dotyczący przekroczenia uprawnień, ponieważ były wykonywane niezgodnie z właściwym pierwotnym celem. Brak przesłanek do wprowadzenia zakazu stosowania osadów ściekowych i produktów z nich pochodzących.

— Decyzja o zakazie wykorzystywania osadów w ramach spornych środków środowiskowych i klimatycznych nie jest wystarczająco oparta na podstawach naukowych i technicznych oraz jest zasadniczo technicznie nieuzasadniona, a zatem odzwierciedla wewnętrzny, chybiony cel wykluczenia ponownego wykorzystania osadów organicznych w rolnictwie, który oznacza, że gospodarstwo, które chce nawozić swoje grunty w ten sposób, znajduje się w niekorzystnej sytuacji finansowej.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 70 rozporządzenia Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. oraz zasady proporcjonalności.

— W zatwierdzonym przez Komisję planie strategicznym WPR na lata 2023–2027 określono pięcioletni okres zobowiązań w odniesieniu do przedmiotowych środków środowiskowych i klimatycznych, podczas gdy art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2115 przewiduje maksymalny okres 24 miesiące.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. 2021 L 435, s.1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 2008 r., s. 3).

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz.U. L 150 z 2018 r., s. 109).

(⁴) Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 1986 r., s. 6).

(⁵) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 2009 r., s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2023 r. Data Protection Commission/Europejska Rada Ochrony Danych

(Sprawa T-70/23)

(2023/C 127/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Data Protection Commission (przedstawiciele: D. Young, A. Bateman i R. Minch, solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly oraz E. Synnott, barristers)

Strona pozwana: Europejska Rada Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności drugiego wiersza pkt 198 decyzji;

- stwierdzenie nieważności drugiego wiersza pkt 487 decyzji; oraz
- obciążenie Europejskiej Rady Ochrony Danych kosztami poniesionymi przez Data Protection Commission w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności drugich wierszy pkt 198 i 487 wiążącej decyzji 3/2022 w sprawie sporu wniesionego przez organ nadzorczy Irlandii w sprawie Meta Platforms Ireland Limited i jej serwisu Facebook (art. 65 RODO) strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przekroczenia przez EROD kompetencji wynikających z art. 65 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁾ (zwanego dalej „RODO”) poprzez przedstawienie polecenia Data Protection Commission (zwanej dalej „DPC”), by (i) przeprowadziła nowe dochodzenie i (ii) wydała nowy projekt decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 RODO.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez EROD art. 4 pkt 24 i art. 65 ust. 1 lit. a) RODO poprzez niepoprawną wykładnię tych przepisów jako przynajmniej EROD kompetencję do polecenia DPC, by (i) przeprowadziła nowe dochodzenie i (ii) wydała nowy projekt decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 RODO.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016 L 119, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2023 r. – RT France/Rada

(Sprawa T-75/23)

(2023/C 127/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RT France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Piwnica)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/2477 z dnia 16 grudnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie, w jakim dotyczy ona stowarzyszenia TV-Novosti i należących do niego spółek;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/2476 z dnia 16 grudnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających w zakresie, w jakim dotyczy ono stowarzyszenia „TV-Novosti” i należących do niego spółek;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej całością kosztów postępowania;
- wraz ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia.